

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa N.
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
przeciwko H. H.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 marca 2018 r., sygn. akt I AGa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5400
(pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na

występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego, potrzebę wykładni przepisów prawa oraz oczywistą zasadność skargi. Merytorycznie wszystkie te podstawy dotyczyły art. 228 pkt 2 k.s.h. Zdaniem skarżącego, istnieje istotne zagadnienie prawne oraz rozbieżność w orzecznictwie sądowym co do tego, jakie są skutki wytoczenia powództwa odszkodowawczego przez spółkę bez podjęcia przez jej wspólników uchwały, o której mowa w tym przepisie, a w szczególności, czy jest to podstawą do stwierdzenia, że spółka nie jest legitymowana do wystąpienia z roszczeniem, a powództwo winno zostać oddalone. Ponadto, rozstrzygnięcia sądowe w tej sprawie są oczywiście wadliwe, bo sądy obu instancji nie odniosły się do tej kwestii, a wobec braku rzeczowej uchwały spółka nie miała legitymacji czynnej do wystąpienia z roszczeniem. Jednak skarżący nie zauważył, że stosowna uchwała została w tej sprawie podjęta 15 marca 2010 r. i została załączona do pozwu jako 31 załącznik (k. 179 akt). W konsekwencji, po pierwsze, trzeba stwierdzić, że zaskarżone orzeczenie nie jest oczywiście nieprawidłowe. Po drugie, na tle tej sprawy nie ma potrzeby dla jej rozstrzygnięcia rozważać co do wykładni art. 228 pkt 2 k.s.h., ponieważ stosowna uchwała została podjęta, zatem bezprzedmiotowe byłyby rozważania o skutkach jej niepodjęcia.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.